

ד' תמוז התשפ"ג פרשת "דברים" בניסת השבת: 19:24 יציאת השבת: 20:25 חצות היום 12:46 גיליון מס' 961

ביום תשעה באב יתקיים שיעור מיוחד עם הרב דוד סתיו בזום בשעה 12:15

שיעורים לקראת סוף הצום בבית הכנסת מכבים: 18:00 – הרב רן כלילי, 18:30 – הרב דוד סתיו

שוהם
נאן הכ הכח

חמש
יש יום ראשון

הלילה לא לומדים תורה ערב ט' באב בשוהם

20:00 קריאת מגילת אינה ביחד

20:30 שיח הידברות

נושא הערב: מתאחדים או מתמוטטים?!

מנחה: הרב דוד סתיו

מיקי זוהר
שר התרבות והספורט

עו"ד
רות קביש

ניצן הורוביץ
שר הבריאות לשעבר

יום רביעי | ליל ט' באב | 26.7.23
מרכז אמנויות הבמה. הכניסה חופשית

המכללה
לחנך

קצ'קה
לומדים תורה

המרכז
לחנך

המרכז
לחנך

עולמות
בית מדרש קהילתי שוהם

בס"ד
רבות מקומית שוהם

תשיב מקדש לתוכנו

בית המדרש הקהילתי 'עולמות' ורבנות שוהם מזמינים את הציבור ליום עיון לקראת צום ט' באב.

ביום יום שני 24.7 באב בבית הכנסת דורות אברהם.

ל"ז:

20:30 - התכנסות+ערבית

20:45 - שיעור של הרב יעקב מדן ראש ישיבת הר עציון

21:45 - פאנל על ענייני השעה- עם הרב מדן והרב דוד סתיו

כיבוד קל במקום - השיעור מיועד לגברים ולנשים

והראנו בבנינו
ושמחנו בתקונו

תקציר הלכות "תשעת הימים"

"משנכנס אב ממעטין בשמחה", וכתב ה"משנה ברורה" שאין שמחים בהם כלל. משתדלים למעט במשא ומתן בכלל ועם גויים בפרט. ממעטים בקניות של שמחה. רק במקרה של מבצעים מיוחדים והוזלות משמעותיות מותר לקנות קניות של שמחה ב"תשעת הימים". עבודות שיפוף של הרווחה כמו סיוע, יש לדחותם לאחר ט' באב. עבודות כיסוח וניכוש מותרות גם ב"תשעת הימים". עבודות רקמה, סריגה ותפירה, ראוי לסיימם לפני ר"ח אב ולא לעשותם ב"תשעת הימים".

ביבוס - האשכנזים נוהגים לאסור כיבוס מר"ח אב וכן אסרו ללבוש בגדים מכובסים. יש שכתבו ללבוש הבגדים המכובסים קצת לפני היכנס ר"ח, כדי שלא ללבוש בגדים מכובסים ומגוהצים. כדאי להכין מלאי חולצות שהשתמש בהם קצת. אצל הספרדים מתחיל איסור זה רק בשבוע שחל בו ט' באב. מ"מ איסור הכיבוס מתייחס גם לעצם מלאכת הכיבוס ולא רק ללבישת הבגד המכובס. רק במקרה שתמו בגדי הילדים ואין להם מה שילבשו, אז מותר לכבס להם ב"תשעת הימים".

רחצה - המחבר מביא מחלוקת ביחס לרחצה בחמין בתשעת הימים. למעשה נהגו הספרדים להקל בזה עד שבוע שחל בו ט' באב, ואילו האשכנזים נהגו להחמיר מר"ח. אמנם כל האיסור נאמר ברחיצה לשם תענוג, אבל אלו הרוחצים עצמם מזיעה ולכלוך, רשאים לרחוץ עצמם במים צוננים ופשוטים (כלומר, מים חמים במקצת באופן שאינו נהנה מהחום, אלא כדי שלא יסבול מהקור של המים). יחד עם זאת, ראוי לצמצם את זמן הרחצה למידה הנחוצה להסרת לכלוך ולא כדי ליהנות מהמים הזורמים. אין האשכנזים רשאים ללכת לבריכה או לים בימים אלה. בשר ויין - המחבר הביא דעות שונות ביחס למנהג שנהגו לא לאכול בשר ולא לשתות יין בימים אלו. האשכנזים נהגו להחמיר מר"ח אב (כולל ר"ח). בקהילות ספרד יש מנהגים שונים והגר"ע יוסף כתב שהמנהג להחמיר מ-ב' באב. ביחס לאוכל שנשאר משבת, ישנה מחלוקת בין הפוסקים אם ניתן לאוכלו במשך השבוע. למיקל יש על מי לסמוך, ובוודאי שאפשר לתת לקטנים הגם שהגיעו לגיל חינוך, ובלבד שלא יבשלו כמות גדולה שתישאר ממנה הרבה לאמצע השבוע.

טיוילים ובילויים - משתדלים שלא לטייל במקומות שיש בהם חשש סכנה, ולכן יש מהפוסקים הספרדים המקילים ברחצה, ובכל זאת מחמירים ביחס להליכה לים ולנחלים בשל הסכנה. ראוי לייחד זמן כל יום לעיסוק במשמעות החורבן ובתוצאותיו המלוות אותנו עד ימים אלה.

המשך בעמוד הבא

רבנות מקומית שוהם - טל' 03-9723065 - פקס 03-9794674 - igeret.shoham@gmail.com

קישור לדף הפייסבוק - https://www.facebook.com/rabanutshoham הרבנות באתר המועצה - https://www.shoham.muni.il/2051

הלכות תשעה באב

סעודה מפסקת - לקראת הצום נוהגים לאכול סעודה מפסקת בה אוכלים מאכלים עגולים זכר לחורבן. אין אוכלים שני תבשילים בסעודה זו. יחד עם זאת בארוחות הקודמות לסעודה זו מותר לאכול תבשילים אחרים.

דיני הצום - הצום מתחיל בשקיעת החמה ומסתיים בצאת הכוכבים למחרת. במהלך הצום אסורים באכילה ושתייה, רחיצה, נעילת הסנדל ותשימש המטה. כמו כן אסורים בלמוד תורה ושאלת שלום ושאר דבורים חברתיים.

לכל הדעות מותר לעסוק בפרקי איכה או סוגיות חורבן ואבלות אחרות בתלמוד. יחד עם זאת עדיף להיכשל באיסור למוד תורה מאשר לעסוק בדברים בטלים או רכילות ולשון הרע. מנהג נכון הוא לא לעבור ביום תשעה באב כדי להתרכז באבלות על המקדש והשלכותיו עלינו.

חולים מעוברות ומניקות נכון להם שייתעצו עם רב בשרם אם יחליטו אם לצום או לא.

במוצאי תשעה באב אין לאכול בשר ולשתות יין. ביום שלמחרת לפי המחבר אין לאכול בשר ולשתות כנ"ל ולדעת הרמ"א איסור זה עד חצות בלבד.

איסורים אלה נוהגים גם השנה כש-י' אב חל ביום ששי.

מנהגי האיסור האשכנזיים לא לכבס, לא להתרחץ ולא להסתפר עד חצות - אינם נוהגים, ואפשר להתחיל בכל ההכנות לשבת כבר במוצאי הצום.

שבת שלום, הרב דוד סתיו

חידון א' ב' לפרשת דברים - נכתב ע"י דיוה מונסונגו	
א. עיר בארץ ללא מע"מ.	ל. בניו קבלו את ער בירושה.
ב. פירש, הסביר.	מ. השבט שהתחלק לשניים.
ג. כינוי לערים שראו המרגלים.	נ. את שמו אפשר לקרוא ישר והפוך.
ד. ניזונות מצוף ואבקת פרחים.	ס. עיר בממלכתו של עוג.
ה. הזמינו. על פי רש"י. (א.יג)	ע. בקעה בדרום - מזרח ארץ ישראל.
ו. השלימו: "ה' אלקי אבותכם יסוף עליכם ככם אֶלֶף פְּעֻמִּים ----- אֶתְכֶם בְּאֶשׁ דֶּבֶר לָכֶם".	פ. הנהר הגדול.
ז. כך כינו העמונים את רפאים.	צ. הם קראו לחרמון שריון.
ח. הר בפרשה.	ק. מהמדבר הזה נשלחו מלאכים אל סיחון.
ט. השלימו: "ויאמרו --- הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ".	ר. נחשבו כענקים.
י. נחל בפרשה.	ש. כך קראו האמורים להר חרמון.
כ. מחובר לבגד.	ת. אורך מיטתו של עוג.

סניף עוד שוהם מזמין ילדים בכיתות א'-ג'

מפקד בשעה 18:45 בבית ספר אבני החושן

תחנות איסוף:
ביה"ס שלהבת - 18:15
הגשר הירוק בשכונת הדרים - 18:20
גינת הספורט שברחוב קשת - 18:25
גן התמנון - 18:25

מחכים לראותכם!
צוות המדריכים והקומונריות

קץ של תורה בשוהם

זני וזנות שוהם כל הזאבים חוצנים
אחפית שחרית 22 נצית כנסת אצני חושן
(ספרא עשני) 20:00

ומיד לאחר התפילה שיעור קצר עם אבדני
בית המדרש על שוקו ועוגיות.

מחכים לכם!

בס"ד

באנו לעמוד תורה 2

נערי שוהם אומנים לשבוע לימוד תורה חזונית ואחר
הבית המדרש בספרא לקראת ט' באב

יוק ראשון ה' אב (23.7)	יוק שני ו' אב (24.7)	יוק שלישי ז' אב (25.7)	
מנחה- כיתות ז-ח	מנחה- כיתות ז-ח	מנחה- כיתות ז-ח	19:00
ארוחת ערב + שיעור- הרב יעקב קצב	ארוחת ערב + שיעור- הרב יעקב קצב	ארוחת ערב + שיעור- הרב רון אלון רב קהילת שלמה	19:15
כיתות ט-יב	כיתות ט-יב	כיתות ט-יב	19:45
הרב ישי לוינסקי- ראש בית המדרש ורב מושב גאלי	"מחורבן לבויה" - רונד וואלדי אראל בסיפור אישי על כיפת הול הי"ד	חברותא עם אברהם בית המדרש + שיעור מפי הרב גאלי	20:00
ערבית	ערבית	ערבית	20:45
כיתות ט-יב - ארוחת ערב + שיעור חברים עם הרב גאלי	כיתות ט-יב - ארוחת ערב + שיעור חברים עם הרב גאלי	סיכום ושו"ת כאמנה	21:00

ביבוד עשירי חלבי עם עוד המון הפתעות!

למעוניינים לתרומוח -
תרם גלעד כחן - 0503133452
הרב מברכה חזקוני - 0545861165

השיעור החדש בין מנחה לערבית בשבת של הרב סתיו לבוגרי תיכון לא יתקיים השבת באופן חד"פ.

מניין ערבית חדש בשוהם!
לאור הביקוש הרב, פתחנו בימים א-ה מניין ערבית בשעה 22:30 בבית מדרש הקהילתי 'עולמות' שבספרא.
בואו לחזק אותנו!

גששוהם
מי שנזקק במהלך השבת לגיו של שבת בסביבות מרכז שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה 5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).
לפרטים: 054-778-4823
לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם.

רצונו לומר

תודה!

6507 המשתתפים שהשתתפו ביום הקמפיין בזכותכם הגענו ליעד 530,000 ₪ ולשותפים היקרים שלנו במשך כל השנה כולה. אתם הלב הפועם של בית חב"ד

במקומי: ופוליקה
הרב מנחם ורבהק גרינברג
הרב מנחם ומוסי פרידמן
בית חב"ד שוהם

מכפילים כח

חב"ד
מרכז שוהם

בס"ד

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

בית המדרש הקהילתי חזמין את נערי ונערות שוהם ללימוד במהלך צום ט' באב

שיעורים בבית המדרש:

10:00 הרב שרגא מרוכטר (ראש ישיבת בני ע"ע גבעת שחול)
10:30 הרב שמואל לורנץ (ראש ישיבת נחלים)
11:00 הרב ניצן ברגר (ראש ישיבת אמ"ת כפ"ג)
11:30 הרב דוד סתיו

בבניין ציון נוחם

איכה אשא לבדי

בתחילת פרשת דברים מופיע רצף פסוקים שבו משה רבינו מתאר את כינון שרי האלפים, עשרות ומאות. עם זאת, דרך הניסוח תמוהה קצת:

(י) יִקְוֶה אֱלֹהֵיכֶם הֲרֵבָה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: (יא) יִקְוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: (יב) אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחָנְכֶם וּמִשְׁאָנְכֶם וְרִיבְכֶם: (יג) הִבֵּנוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַנִּבְנֶה וַיִּדְעִים לְשִׁשְׁיֶיכֶם וְאֲשִׁימְם בְּרָאשֵׁיכֶם:

התיאור נראה שקצת סותר את עצמו. מצד אחד מתואר פה ריבוי ושפע אלוקי שהקב"ה מרעיף על בני"י ותפילה להמשך השפע – "יִסֹּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים", ומצד שני יש כאן נימת ביקורת חריפה על עם ישראל: "אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחָנְכֶם וּמִשְׁאָנְכֶם וְרִיבְכֶם". המילה "איכה" נושאת על גביה משקל של צער על אובדן, על מציאות חסרה ומקולקלת, כדברי המדרש: (איכה רבה א,א):

"וְרִיבֵי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר אֵין לְשׁוֹן אֵיכָה אֶלָּא קִינָה".

אולי דבר זה הוביל את רש"י לפרש את תיאור בני"י בהמשך הפסוק בצורה שלילית מאוד:

טרחנם – מלמד שהיו ישראל טרחנין. היה אחד מהם רואה את בעל דינו נוצח בדיון, אומר יש לי עדים להביא, יש לי ראיות להביא, מוסיף אני עליכם דיינין: **ומשאנם** – מלמד שהיו אפיקורסין. ראו הקדים משה לצאת, אמרו, מה ראה בן עמרם לצאת, שמא אינו שפוי בתוך ביתו. איחר לצאת, אמרו, מה ראה בן עמרם שלא לצאת, מה אתם סבורים, יושב ויועץ עליכם עצות רעות וחושב עליכם מחשבות: **וריבכם** – מלמד שהיו רוגנים (רבים זה עם זה):

מה היחס בין התיאורים? האם עמ"י נמצא בזמן של ברכה ושפע, או במציאות מקולקלת ובעייתית?

נראה שדווקא התיאור של הברכה טומן בחובו את התשובה. משה מתאר את עם ישראל כ'כוכבי השמיים לרוב'. המילה 'לרוב' נושאת בחובה כמה משמעויות. בפשט הדברים משמעות המילה כאן היא תיאור של עם רב, אבל אם מסתכלים בהקשר, אפשר להציע שמשמעות המילה כאן היא נוספת – ריב, מריבה. כמו שאומר משה בעצמו מיד אחר כך, "אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחָנְכֶם וּמִשְׁאָנְכֶם וְרִיבְכֶם".

ריבוי בצורה הפשוטה היא ברכה, אבל זו ברכה שיש עמה סכנה גדולה – ככל שיש ריבוי, שיש רוב, כך גם יש היפרדות גדולה יותר אחד מהשני. הדבר שמחזיק את הקהל ביחד הולך ומתעמעם, לכל אחד יש את הייחוד שלו ואת הפינה שלו, מה שגורם לכלל להיחלש וליחיד להתעצם.

הדבר הזה מביא באופן טבעי לריב ומדון. כשהאדם הפרטי הוא הערך המרכזי, ממילא כמות המירמור והווכחות גדלה, מה שמוביל להיחלשות גדולה יותר של אחדות העם. משה מצד אחד מתאר בפסוקים הללו את הברכה הגדולה של עם ישראל, ומצד שני הוא מזהה בעם ישראל תהליך שבו היחיד הרבה יותר משמעותי מהכלל. זה מצב של "כוכבי השמיים" – כל אחד בעצם 'כוכב', הוא מרגיש המרכז והמשמעותי וכל השאר טפלים אליו.

על דבר זה משה משתמש בלשון "איכה", כי זו מציאות חסרה ומקולקלת. עם ישראל אכן משול לכוכבי השמיים, כי לכל אחד יש ייחודיות וכוחות להשפיע במציאות, אבל הוא גם משול לחול על שפת הים – היכולת להיות אורגני וחלק מהכלל. אלו שני דברים המשלימים זה את זה שחייבים לבוא יחד, והם הדבר שמביא את עם ישראל לגדולתו השלימה – הייחוד הפרטי של כל אדם, שלא גורם לו לחשוב שהוא יותר מהכלל, אלא להיפך – הוצאת הייחודיות הזו אל הפועל כחלק מכלל גדול יותר מהאדם עצמו.

משה "מקונן" על המצב הגדול והשלם שבו עם ישראל יכול להיות, על הפוטנציאל העצום של שילוב הפרט והכלל שקיים בו, ועל כך שעם ישראל לא מצליח לשלב כראוי בין הדברים וכל אדם בוחר להציב את עצמו במרכז, דבר שמוביל לריבים וחילוקים.

בע"ה שנזכר להאיר כל אחד את כוחותיו כחלק מכלל עם ישראל, ולקדם את אחדות עם ישראל לקראת הגאולה השלימה.

שבת שלום! נריה רוזנבאום, כולל קהילתי עולמות

דבר תורה שבת פרשת דברים – שבת חזון.	
 <p>הורים וחניכים יקרים ה' עמכם!</p> <p>זמני השבת: פעולת חב"ב עם אסף פרידמן -22:45</p> <p>וביום השבת: מפקד חב"ב -18:30 מפקד חב"א -18:45</p> <p>מחכים לכם! סגל תשפ"ג ועדי הקומונרית</p>	<p>אנו נמצאים בעיצומם של ימי בין המיצרים על חורבן שני בתי המקדש, ועלינו לתת את הדעת "על מה אבדה הארץ" על מנת שנתקן את דרכינו ונזכה לראות בבניין בית המקדש השלישי, שהרי "דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו חרב בימיו".</p> <p>חז"ל אומרים שבית המקדש השני חרב בגלל שנאת חנם שהיתה ביניהם. אחד הגורמים העיקריים לשנאה זו, היא היכולת לבייש אדם ולא לחוס על כבודו, וכפי שהגמרא אומרת " בוא וראה כמה גדול כוחה של בושה, שהרי סייע הקב"ה את בר קמצא והחריב את ביתו ושרף את היכלו".</p> <p>חז"ל מלמדים אותנו שכמה שבר קמצא היה אדם מושחת ובגלל בושתו גרם למסור את היהודים בידי קיסר רומי ולהחריב את בית המקדש, חס ה' על בושתו וכבודו וסייע בידו להחריב את בית המקדש. מקרה דומה ראינו בבלעם הרשע לאחר שהאתן שלו הוכיחה אותו בדברים ולא יכול היה להשיב לה, מלאך ה' הרג את האתון, שחש ה' על כבוד הבריות – על כבודו של בלעם, למרות רישעותו.</p> <p>בתחילת פרשת דברים משה מוכיח את עם ישראל על מה שעשו במדבר, אך עושה זאת בדרך של רמזים על מנת לא לבייש אותם, וכידוע שמשה אומר דברים אלו בשנת הארבעים לפני מותו, כאשר דור המדבר כבר מתו, ובכל זאת חס על כבודם מפני הבושה. יחד עם זאת בהמשך נאמר "דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אותו אליהם" וההסבר הוא שכאשר ראה ה' שמשה מוכיח אותם ברמזים, אומר לו ה' שעליו להזהירם ולהוכיח אותם בדברים ברורים ונוקבים על מנת שישמרו את התורה בארץ ישראל, ואכן בהמשך משה משנה את סגנון דיבורו ואומר להם "ותמרו את פי ה' אלוהיכם", "ממרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם".</p> <p>למדנו מכאן שגם כאשר מקיימים את מצוות "הוכח תוכיח את עמיתך" צריך לדאוג לעשות זאת באופן שהוא לא יתיביש ויקבל את הדברים, אם זה על ידי רמזים או באופן ברור בשיחה אישית ולא בפרהסיה, וכפי שמצינו בהלכות כיבוד אב ואם, שכאשר הבן רואה את אביו שנוהג שלא כהלכה, אסור לו להעיר לו באופן ישיר, אלא יאמר לו כמסיח לתומו "אבא, כתוב בשולחן ערוך שבמקרה כזה צריך לנהוג כך..."</p>
	שנזכר להרבות באהבת חנם ובזכות זאת נזכה בימים אלו לביאת משיח צדקנו ולבניין בית מקדשנו.
	שהיה דברים אלו לעילוי נשמת אבי מורי יחיאל בן סאלם ז"ל.
	שבת שלום, אבשלום סדומי (בתיאור שיאון)

"מפי הדיבור"/יצחק לקס

מתכון מצליח בחינוך

"הדרך לחנך וללמד ילדים היא באהבה ולא בכפייה"

בבני שלמון ז"ל, בעלה של רונית ואביהם של רות, תומר, שגב וספיר הווה עובדא.

בני נולד בקיבוץ סעד בכ"ח באלול תשי"ח. בן בכור לרות ויהודה שלמון. את ילדותו עשה בבית הילדים שבקיבוץ, ולאחר מכן למד בבית הספר היסודי שבקיבוץ שם חונך על אהבת האדם, על יושר בלתי מתפשר ורצון לגמול טוב ללא תמורה.

את ידי הזהב שלו גילו כבר בצעירותו. עוד כילד צעיר עבד במסגריית הקיבוץ שם בנה כלים חקלאיים לקיבוץ וגם מתקן אופניים כמתנת גמר לבית הספר. עליו אמר מנהל המסגרייה כי לא היה עובד מוכשר כמו בני ולא יהיה.

בתיכון למד בקיבוץ יבנה ולאחר מכן התגייס לחיל האוויר ליחידת הל"א (לוחמה אלקטרונית). בני לא סיפר על שירותו הסודי כיאה לתכונתו הייחודית שלא לדבר הרבה.

לאחר השחרור רצה בני ללמוד רפואה ואולם הקיבוץ דרש שילמד הנדסה כימית, וכך עשה. הוא סיים לימודי הנדסה באוניברסיטת באר שבע כמצטיין דיקן. **"עשיתי בדיק כמו שחונכתי בקיבוץ – תן כפי יכולתך וקבל לפי צרכיך"**. בהמשך למד בטכניון תואר שני בהנדסה, וגם אותו סיים בהצטיינות.

לאחר שפגש את רונית, אהבת חייו, גמלה בליבו ההחלטה לעזוב את הקיבוץ, להתפתח ולפרוץ דרך משלו. וכך לאחר חתונתם החלו בני ורונית את חייהם המשותפים בבתי-ים ובהמשך עברו לשוהם.

כששמע שרונית בהריון וכי יש להם בת, שמח בני שמחה גדולה. שמה יהיה רות כשם אימו שנפטרה ושאותה אהב והעריך כל כך. **"עכשיו תהיה מי שתמשיך את השושלת"** אמר.

לבני הייתה דרך ייחודית בחינוך הילדים. הציונים פחות חשובים, יותר חשובה ההתנהגות, ובכלל, כך אמר: **"הדרך לחנך וללמד ילדים היא באהבה ולא בכפייה"**.

וכך העשיר את ילדיו בידע עצום בתחומים רבים כמו פיזיקה, מתמטיקה ואפילו עולם החי. במשפטים קצרים ידע לתת תשובה מלאה.

צניעות וענווה אפיינו אותו ומעולם לא התפאר בתוארו כמהנדס ובציוניו באוניברסיטה. והוסיף ואמר: **"אני לא צריך להתפאר בתארי שלי כמהנדס או שסיימתי בהצטיינות"**. כששאלו אותו במה הוא עובד אמר בפשטות: **"בתע"ש"**.

לבני היו ידי זהב. פשוטו כמשמעו. הוא היה אינסטלטור, חשמלאי, נגר, צבעי ובנאי.

מעולם בעל מקצוע לא הגיע לביתו כדי לתקן דבר מה. בני בנה בעצמו מטבח, ארון קיר, מיטות לילדים וכל מיני פטנטים קטנים שיקלו על חייו היומיום בביתם.

בדרכו החינוכית הייחודית הוא לימד את ילדיו לעשות הכל. **"בא תראה איך מתקנים בלי דיבורים. כשתראה בעיניים ואח"כ תנסה בעצמך – תלמד"**.

גם את אהבת הארץ הנחיל לילדיו בדרכו החינוכית הייחודית. הוא הכיר כל שביל וכל מסלול בכל הארץ, ובכל הזדמנות של חופש המשפחה יצאה לטייל. לא טיולי תיירים אלא מסלולים שמצריכים טיפוס והליכה. **"רק דרך הרגליים לומדים לאהוב את הארץ"** אמר. תמיד הייתה מפה מוכנה בתא הכפפות של המכונית.

בני הקפיד לקבוע עיתים לתורה. הוא הלך לשיעור קבוע אצל חברו שלמה אמסלם ז"ל ולשיעור נוסף בבית הכנסת בלא שהפסיד שיעור. את הילדים לקח לבית הכנסת בתנאי שלא ידברו. לאט לאט הם נשארו יותר ויותר בתפילה גם כשחבריהם שיחקו בחוץ. **"חינוך באהבה ולא בכפייה"**.

הוא מעולם לא העיר למישהו שדיבר בתפילה גם כשזה הפריע לו מאד. שהאדם לא יפגע. ומשמיעט בני בדיבור, מעולם לא נשמעה ממנו מילה רעה או לשון הרע על מאן דהו.

כשחלה, ידע בני שמחלתו קשה וזמנו קצוב. **"אני מצטער שאצטרך להיפרד ממך כל כך מוקדם"** אמר לרונית רעייתו. בתכונה **"היקית"** שלו היה לו חשוב לדעת ולדאוג שאחרי פטירתו הכל יהיה מסודר.

הוא נלחם על כל יום נוסף בלא שהתלונן גם כשהיה לו קשה וכואב. **"בל עוד אני יכול, אפילו כשקשה אני לא מוותר על דברים"**.

אף לרגע אחד לא אבדה אמונתו בקב"ה ועל מצוות התפילין שבה חייב לא ויתר עד יומו האחרון. באחד הימים האחרונים לחייו התעורר בשעות הצהריים והדבר הראשון שביקש זה להניח תפילין. **"לא היה יום אחד מאז הבר-מצווה שהפסדתי את קיום מצוות הנחת התפילין"**. אמר לילדיו.

ביום ששי האחרון לחייו כוחו כבר לא עמד לו ורק דבר אחד הוא ביקש – להניח תפילין אותם הניח לו בנו.

ביום ששי לפני הקידוש, הרימו ילדיו של בני את ידיו, והניחו אותם על ראש כל אחד מהם, וזכו לברכת הבנים והבנות האחרונה של אביהם.

בני נפטר בש"ק ב' באב תשע"ב, לפני אחת עשרה שנים. הלווייתו התקיימה ביום ראשון בשעות אחר הצהריים, כשכבר לא היה חם בחוץ, כדי לא להטריח את הציבור. בדיק כפי שבני נהג כל חייו.

על מצבתו נכתב: **"הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו"**.